

Sognene langs Jyllands Sydgrænse er man som sagt bleven meget betænkelig ved Lovforslagets §§ 1 og 7. Intetsteds i Danmark — derom er jeg overbevist — er der udstedt saa mange Hjemstedsbeviser som i disse Sogne, og de økonomiske Følger, Lovforslaget kan faa for disse Kommuner, kunne blive meget følelige, vistnok langt føligere end noget andet Sted i Landet. I Anledning af, hvad jeg nu har tilladt mig at fremhæve, vil jeg bede den højtærede Indenrigsminister besvare det Spørgsmaal, om han tror at have Midler til at modvirke det abnorme Forhold, der vistnok, fremkaldt ved Bestemmelserne i Lovforslaget, tidligere eller senere vil indtræde i Grænsesognene i det sydlige Jylland. Maaske kan Bestemmelsen i sidste Stykke af § 7 benyttes, men det staar for mig saaledes, at det vil være vanskeligt ogsaa ad denne Vej at opnaa noget. Jeg nærer det Haab, at den højtærede Minister velvillig vil besvare det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at rette til ham, og endvidere har jeg det Haab, at hans Svar vil blive af den Beskaffenhed, at det i alt Fald noget vil kunne berolige Sogneraadene i det sydlige Jylland.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Det ærede 9de kongevalgte Medlem begyndte med den Udtalelse, at det ikke var hans Hensigt at ville lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen, hvilket jo ogsaa fremgaar deraf, at det ærede Medlem ikke har fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag om Forandring i Lovforslaget. Jeg tør derfor gaa ud fra, at det ærede Medlem i det hele taget kan tiltræde Lovforslaget og de Principper, hvorpaa det er bygget, og at det altsaa kun er visse Virkninger i en enkelt Retning, med Hensyn til hvilke det ærede Medlem har haft nogen Betænkelighed og ønsker sin Tvivl klaret. Jeg tror imidlertid ikke, der er Anledning for mig til at gaa nærmere ind paa det Forhold, som det ærede Medlem berørte. Jeg deler ikke ganske hans Frygt for, at de Bestemmelser, der nu indeholdes i Lovforslaget, hvis det bliver til Lov, skulde væsentlig forandre det bestaaende Forhold med Hensyn til de Personers Stilling til Danmark, som ere ud-

vandrede fra Danmark til Nordslesvig og senere vende tilbage hertil.

Med Hensyn til det ærede Medlems Spørgsmaal til mig om, hvorvidt jeg mente at være i Besiddelse af Midler til at modvirke et uheldigt Forhold i saa Henseende for Kommunerne, maa jeg indskrænke mig til at sige, at hvilken Vej man skulde gaa for at modvirke saadanne uheldige Følger, maatte jo tages under Overvejelse af Lovgivningsmagten senere, naar det virkelig konstateredes, at Forholdene i saa Henseende bleve væsentlig forandrede for Grænsesogkommunernes Vedkommende. Jeg tror ikke, man efter den bestaaende Lovgivning vil kunne modvirke saadanne uheldige Følger; men jeg tror heller ikke, at den Bestemmelse, som indeholdes i Slutningen af § 7 om Overenskomst med fremmede Stater om Undtagelser fra Lovens Regler, vil kunne bruges i det foreliggende Tilfælde. Men, som sagt, jeg nærer det Haab, at det i Praksis ikke vil vise sig, at Lovens Bestemmelser væsentlig ville ændre de bestaaende Forhold. Derfor mener jeg ikke, at det Spørgsmaal, som er rejst af det ærede Medlem, kan siges at give nogen Anledning til Betænkelighed ved endelig at vedtage det foreliggende Lovforslag, som jeg derfor vedblivende skal anbefale til Vedtagelse af det høje Ting.

Raben: For det Svar, jeg nu har faaet fra den højtærede Indenrigsminister, bringer jeg ham min Tak, skønt Svaret ganske vist ikke er skikket til i mindste Maade at berolige de Betænkeligheder, jeg tillige med mange flere nære i Henseende til, at det i Tidens Løb vil blive meget ubehageligt med disse Bestemmelser, og at det nede i Grænseegnene vil faa Følger af meget betydelig økonomisk Natur.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.